

независног органа јер је то било противно логици владајућег скупштинског (конвентског) система у коме су све власти (функције) биле уједињене и изведене (али и потчињене) из Конвента. После револуционарне Француске идеју и праксу колективног шефа државе данас следи и Швајцарска и то решење датира још из њеног Устава од 1848. год. које је преузео и сада важећи Савезни устав од 1874. год. Тако у Швајцарској данас постоји Савезни савет (састављен од 7 чланова) као извршни орган Савезне скупштине и он има врховну директоријалну и извршну власт као и функцију шефа државе коју оличава председник Конфедерације који је на његовом челу и кога Савезна скупштина бира од чланова Савезног савета на време од годину дана. Овај колективни орган који у Швајцарској врши извршну власт (и функцију шефа државе) произашао је из њене дуге политичке и уставне праксе и традиције у којој је било присутно и развијено широко учешће грађана у вршењу функција власти. Зато јака и индивидуализована извршна власт и шеф државе никако не одговарају демократској традицији политичког одлучивања у овој земљи па се она определила за колективног, а не индивидуалног шефа државе јер овај оличава диктаторске и монархистичке тенденције.

Институцију колективног шефа државе су примењивале и бивше социјалистичке државе мада су га термилолошки различито означавали од земље до земље. Најчешће је то био президијум, али су у социјалистичкој литератури и пракси били познати и другачији облици и називи. Тако је први совјетски устав – Устав РСФСР од 1918. год. (као и онај од 1924. год.) предвидео да је Сверуски централни извршни комитет совјета као колективно тело (од 200 а касније и 300 људи) највиши законодавни, наредбодавни и контролни орган државе између заседања Сверуског конгреса али и носилац највише извршне власти па и функције шефа државе. Уставом СССР из 1936. ово гломазно тело, које се ређе састојало и није било успешно и оперативно, замењено је Президијумом Врховног совјета СССР. То је био нови орган у концепцији совјетске државе и власти под Стаљином који је између осталог вршио и функцију шефа државе с тим да је у складу са скупштинским системом власти произашао из Врховног совјета који га је бирао на заједничкој седници оба дома. Президијум је, према владајућој совјетској доктрини, био колективни орган који је решавао и одлучивао колективно „при чему је нека питања решавао коначно, а о другима уз потврду Врховног совјета који га је и бирао. Како је већ поменуто, институција шефа државе је произашла из